



**HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU**

OPINNÄYTETYÖ

**TYÖN OPINNOLLISTAMINEN TURVALLISUUS-
ALAN OPETUSSUUNNITELMAPERUSTEISESSA
PERUSTUTKINNOSSA**

Jesse Mäkinen

Yhteisöpedagogin koulutusohjelma (210 op)

Arvioitavaksi jättämisaika 5 / 2017

www.humak.fi



**HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU**

OPINNÄYTETYÖ

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Jesse Mäkinen	Sivumäärä 31 ja 3 liitesivua
Työn nimi Työn opinnollistaminen turvallisuusalan opetussuunnitelmaperusteisessa perustutkinnossa	
Ohjaava(t) opettaja(t) Jari Klemola	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Turun aikuiskoulutuskeskus, Juhani Laulajainen	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyö on tehty toiminnallisena tutkimuksena projektisarjassa Turun Messukeskuksessa vuosien 2016 ja 2017 aikana. Tutkimusmenetelminä käytettiin toiminnallista tutkimusmenetelmää ja innovaatioiden kehittämistä Turun messukeskuksen järjestämässä messutapahtumissa, joita oli seitsemän kappaletta. Työn tilaajana on Turun Aikuiskoulutuskeskus.</p> <p>Opinnäytetyö keskittyy Turun Aikuiskoulutuskeskuksen turvallisuusosalalla koulutettavien turvallisuusvalvojen koulutuksen kehittämiseen yhteistyökumppanin avulla. Opintojen tulee olla mahdollisimman lähellä työelämän toimia, jotta valmistuneella turvallisuusvalvojalla olisi onnistumisen edellytykset työelämään siirryttäessä.</p> <p>Turvallisuusalaa koettelivat opinnäytetyötä tehdessä lakiuudistukset, jotka astuivat voimaan 1.1.2017, siis puolessa välissä projektisarjaa. Kaikkia ammatillisia koulutusaloja koskee myös koulutusreformi, jonka aiheuttamat uudistukset tulee olla valmiina toteutettavaksi oppilaitoksissa 2018. Valtionosuuksien leikkaukset näkyvät myös päivittäisten toimien suunnittelussa ja tulevien vuosien johtavana teemana onkin ”vähemmällä pitää saada aikaan enemmän”.</p> <p>Projektisarjan aikana koettiin erilaisia tilanteita normaaleista asiakaspalvelutilanteista ja poikkeavistakin tapahtumista. Opiskelijat pääsivät tutustumaan myös itseensä.</p> <p>Tutkimukseni tuotteena löysimme uusia käytännön toimia, joilla työtä voidaan opinnollistaa. Onnistumisen edellytyksenä on opettajan oikeanlainen johtamisote, tärkeimpänä työkalunaan oma esimerkki.</p>	
Asiasanat Turvallisuusala, turvallisuuskulttuuri, turvallisuussuunnittelu	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Programme in Civic Activities and Youth Work

ABSTRACT

Author Jesse Mäkinen	Number of Pages 31 and 3 annex pages
Title Integrating work into studies in vocational upper secondary qualification in safety and security	
Supervisor(s) Jari Klemola	
Subscriber and/or Mentor Turku Adult Education Center, Juhani Laulajainen	
Abstract <p>This thesis has been made as a functional research in a series of projects at Turku Congress Center during 2016 and 2017. Research was made in seven trade show projects. Subscriber of the research was Turku Adult Education Center.</p> <p>This thesis concentrates on developing security and safety students' training with a cooperation partner. Studies should be as near as possible to the regular actions of the profession on a daily basis. That will be the key to success after graduation in future careers.</p> <p>During research, the private security sector was shaken by the renewal of law, which took place on 1st of January 2017, halfway through the project series. All sectors of secondary level studies are influenced also by law renewal, which schools need to be ready for in 2018. Budget cuts will also have an influence on daily functions. "With less money you need to achieve more results"</p> <p>During the research, students experienced regular customer service situations and also exceptional situations. Knowing yourself was one of the themes during research.</p> <p>As a result of the research, we found new ways to benefit from working in studies – working as a student would be more correct to describe the result. Success in a new way to execute studies with working needs the right kind of leadership from the teacher, own example as the most important tool.</p>	
Keywords Turvallisuusala, turvallisuuskulttuuri, turvallisuussuunnittelu	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
1.1 Turvallisuusalan perustutkinto (opetussuunnitelmaperusteinen)	7
1.2 Turun aikuiskoulutuskeskuksen turvallisuusala	9
2 OPINTOJEN TOTEUTUS JA KERTYMINEN ERI KEINOIN	11
2.1 Lähiopetus ja työssäoppiminen sekä oppisopimus	11
2.2 Hankitun osaamisen tunnistaminen ja tunnustaminen	12
2.3 Uusien työskentelytapojen etsiminen ja kehittäminen	14
3 TUTKIMUSMENETELMÄT	15
3.1 Osallistava toimintatutkimus	15
3.2 Innovointi	16
4 ERILAISET OPPIJAT JA ERILAISET ELÄMÄNTILANTEET, HAVAINTOJA	18
4.1 Alaikäinen opiskelija	18
4.2 Aiemmin kesken jääneet opinnot	19
4.3 Oppimisvaikeudet ja muut haasteet	21
5 TYÖN OPINNOLLISTAMINEN UUDELLA TAVALLA	22
5.1 Toiminnan kuvaus	23
5.2 Opettajan rooli	25
5.3 Tehtäväkuvaukset	26
5.4 Osaamisen tunnistaminen	27
6 SAAVUTETUT HYÖDYT JA OPITUT ASIAT TULEVAISUUDELLE	29
6.1 Innovaatio	29
6.2 Saavutetut hyödyt ja opitut asiat	30
6.3 Ohjaajan / tilaajan kommentit	30
LÄHTEET	32
LIITTEET	33

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni tavoitteena on ollut löytää uusi tapa tai tapoja oppimisen keinoiksi jo olemassa olevien keinojen ja tapojen lisäksi. Kymmenen vuoden työurani viranomaisorganisaation palveluksessa puolustusvoimissa on vahvasti värittänyt arjen toimintoja projektisarjassa, sekä yhteensopivuuksia on löytynyt erilaisiin tilanteisiin. Työ on kohdennettu tilaajalle Turun Aikuiskoulutuskeskuksen turvallisuusalalle, mutta varmasti tarjoaa toimivia nyansseja muillekin palvelualojen toimijoille.

Yhteiskunnassamme on meneillään koulutusreformi, sekä valtiosuukien merkittävät supistukset, jotka yhdessä koskettavat ammatillista koulutusta merkittävästi. Pedagoginen rehtorimme Osku Laukkanen linjasi henkilöstöpalaverissa 2017, että on siirryttävä totutusta ”koulun pitämisestä” uuteen aikaan. Lisähaasteen turvallisuusalalle tuo myös yksityisen turvallisuusalan lakiuudistus, joka astui voimaan 1.1.2017. Lakiuudistus koskettaa useita yksityisen turvallisuusalan toimijoita niin toimivaltuuksien ja elinkeinolupien osalta, mutta myös koulutuksien ja kouluttajaoikeuksien osalta. Laki yksityisistä turvallisuuspalveluista ei ole ainoa toimintaa ohjaava laki, vaan yksi kymmenistä laeista jotka näkyvät kolmivuotisen perustutkinnon arjessa.

Ammatillisen koulutuksen toivotaan olevan mahdollisimman lähellä oikeata työelämää ja ammatillisesta koulutuksesta valmistuvan henkilön toivotaan olevan tiedoiltaan ja taidoiltaan mahdollisimman lähellä itsenäistä ammattihenkilöä, joka selviää päivittäisistä perustehtävistä vain vähäisellä opastamisella. Turvallisuusala on erittäin kilpailtu ala tällä hetkellä, eikä se ole välttynyt henkilöstövähennyksiltä yrityksissä. Vähennyksillä on heijastevaikutuksia tarjottavien opiskelumuotojen valikoimaan ja osaltaan hankaloittaa opintojen toteuttamista tietyissä tilanteissa. Lähivuosina, kuten jo kuluvanakin vuonna, toimintaamme työpäikkallämme ohjaa vaativa ohje: ”Vähemmällä pitää saada aikaan enemmän”.

Työkentäksi uusien toimintamallien etsimiseksi tarjoutui yllättävä taho, vain 300 metrin päässä oppilaitoksestamme, Turun Messukeskus. Organisaatio lähestyi meitä aiemman positiivisen kokemuksen perusteella ja neuvotteluissa löysimme

yhteiset intressit nopealla aikataululla. Yhteistyösopimus koski niitä seitsemää messutapahtumaa joissa järjestäjänä olisi Turun Messukeskus itse. Työtehtävät itsessään koskivat turvallisuussuunnittelua, viranomaisilmoituksia, rakennusvaiheen palvelu- ja aputehtäviä, järjestyksenvalvontaa tapahtumien aikana, palotarkastuksien hoitoa, sekä edelleen purkuvaiheessa palvelu- ja aputehtäviä. Sovimme, että projektisarjaan lähtee oma luokkani, eli kolmannella vuosikurssilla oleva ryhmä.

1.1 Turvallisuusalan perustutkinto (opetussuunnitelmaperusteinen)

Opetussuunnitelmaperusteisella perustutkinnolla tarkoitetaan arkikielessämme ammattikoulututkintoa, johon haetaan pääosin yläkoulun yhdeksänneltä luokalta yhteishaun kautta. Vain pieni osa hakijoista on aikuisuuden kynnyksellä. Sukupuolijakauma hakijoissa ja hyväksytyissä noudattelee karkeasti 50/50 jakaumaa. Oppilaitos päättää itse mahdollisista pääsy- ja soveltuvuuskokeista, jotka ajoittuvat toukokuun puoleen väliin vuosittain.

Turvallisuusalan perustutkinto on muihin perustutkintoihin verrattuna nuori. Ensimmäiset turvallisuusalan perustutkinnot alkoivat vasta 2000- luvulla. Opetussuunnitelmaperusteisuus eroaa näyttötutkintoperusteisesta esimerkiksi niin, että näyttötutkintoperusteisesta tutkinnosta puuttuvat yhteiset tutkinnon osat kokonaan ja näyttötutkintoperusteisissa opinnoissa tutkinnon suorittaja vastaa pääsääntöisesti itse osaamisen hankkimisesta, kun taas opetussuunnitelmaperusteisessa koulutuksessa opiskelijan on osallistuttava järjestettyyn opetukseen (laki ammatillisesta peruskoulutuksesta 21.8.1998/630).

Koulutus koostuu erimittaisista tutkinnon osista, joiden laajuudesta kertova uusi mittayksikkö on osaamispiste, lyhenne osp . Yksittäisellä osaamispisteellä ei ole määrättyä ajallista referenssiä, kuten opintoviikolla ja opintopisteellä. Osaamispisteitä tulee olla turvallisuusalan perustutkinnossa vähintään 180 ja laskennallinen suoritus aika on kolme vuotta. Osaamispisteitä saa olla enemmänkin kuin 180 kolmessa vuodessa. Opetushallituksen antamissa tutkinnon perusteissa määrätään tutkinnon osissa suorittajalta vaadittavat asiat ja osaamispistemäärät kuhunkin tutkinnon osaan erikseen. Tutkinnon perusteet sisältävät laajan valikoiman erilaisia tutkinnon osia turvallisuuden eri osa-alueilta. Opinnot sisältävät

työssäoppimisjaksoja joiden pituudet ja ajankohdat oppilaitos määrittää itse. Tutkinnon suorittaja, eli opiskelija osoittaa osaamisensa ammattiosaamisen näytössä.

Tutkinnon perusteissa tai muissa ohjaavissa oppaissa ei varsinaisesti määrätä tapaa jolla asiat tulisi kouluttaa, vaan se on kunkin koulutusta antavan oppilaitoksen itse järjestettävissä oleva asia. Suuntaviivat kuitenkin ovat selkeät, eli koulutuksessa tulisi olla työprosesseja kurssimuotoisen toteutuksen sijaan. Tässä asiassa esille tulevat turvallisuusalan monimuotoiset vaikuttajat, jossa ohjeet ovat ristiriidassa keskenään. Poliisihallitus määrää, ohjaa ja valvoo muun muassa vartijan ja järjestyksenvalvojan koulutuksia ja heidän antamissaan määräyksissä mainitaan, että esimerkiksi vartijan peruskoulutuksen tulee olla kurssi ja opetuksen pääsääntöisesti luentomuotoista. Kyseiset koulutukset näyttävät kokonaisuudesta vain pientä osaa, joten vaikutukset muiden tutkinnon osioiden toteutukseen ovat minimaalisia. Mutta esimerkki on oiva osoitus turvallisuusalan moninaisuudesta lukuisine eri vaatimuksineen eri hallinnon aloilta.

Alla esimerkki perustutkinnon koostumuksesta Turun aikuiskoulutuskeskuksen turvallisuusosalta vuosikurssille 2014-2017, laskelmaan on sisällytetty työssäoppimisen osuus.

Yhteiset tutkinnon osat:

Viestintä- ja vuorovaikutusosaaminen	11 osp
Matemaattis- luonnontieteellinen osaaminen	9 osp
Yhteiskunnassa ja työelämässä tarvittava osaaminen	8 osp
Sosiaalinen- ja kulttuurinen osaaminen	7 osp

Pakollinen tutkinnon osa:

Turvallisuusalan toiminta	45 osp
---------------------------	--------

Valinnaiset tutkinnon osat:

Pelastustoiminta	30 osp
Kiinteistötekeminen toiminta	15 osp
Logistinen turvallisuustoiminta	15 osp
Tietoturvallisuustoiminta	15 osp

Kansainvälinen turvallisuustoiminta	15 osp
Vapaasti valittavat tutkinnon osat	
Vartiointin- ja järjestyksenvalvonnan perustoiminta	0-15 osp
Turvajärjestelmien käyttö	0-15 osp

Koulutukseen sisältyy myös huomattava määrä erilaisia korttikoulutuksia kuten työturvallisuuskortti, tulityökortti, ensiapukortit ja järjestyksenvalvojakortti sekä vartijakortti. Usein keskusteluissa törmää siihen, että perustutkintoa luullaan vartijakoulutukseksi. Yllä olevasta tutkintorakenteesta näkyy, että kysymyksessä on monialainen perustutkinto, josta vartiointitoimintaan suunnatut osiot ovat vain pienessä roolissa.

1.2 Turun Aikuiskoulutuskeskuksen turvallisuusala

Alan varsinaiset toimitilat sijaitsevat Turussa Tillerinkatu 6:ssa. Henkilöstö koostuu kahdeksasta päätoimisesta, sekä yhdestä osa-aikaisesta turvallisuusalan opettajasta. Lisäksi toiminnassa ovat mukana useat tuntiohjaajat eri turvallisuusalan osa-alueilta. Yhteisten tutkinnon osien opettajat ovat omasta Turun aikuiskoulutuksen organisaatiosta tai opintokokonaisuus on ostettu toisesta organisaatiosta, koskien lähinnä joitain yhteisiä tutkinnon osia. Muita lakisääteisiä sidosryhmiä ovat tutkintotilaisuuksien arvioijat joita on noin 40 henkilöä, ammattiosaamisen työryhmä 8 henkilöä sekä ensi vuosina toimintaansa käynnistelevä opiskelijakunta joka koostuu toisen asteen opiskelijoistamme.

Koulutusta järjestetään alan toimesta lähes koko Suomessa eri pituisina koulutuskokonaisuuksina tai ollen toisinaan ainoastaan tutkintotilaisuuden toimeenpanojärjestely tai arviointikeskustelu. Noin kaksi vuotta sitten alaltamme valmistuivat ensimmäiset opiskelijat (erikoisammattitutkinto), joita emme olleet koskaan tavanneet henkilökohtaisesti. Koulutus oli toteutettu alihankinnoilla toisilta oppilaitoksilta ja muilla järjestelyillä, joita nykytekniikka mahdollistaa.

Toimintaamme johtaa koulutuspäällikkö vastaten kokonaisuudesta ja opettajilla on oma opiskelijaryhmä jonka koulutuksesta ja koulutusjärjestelyistä he vastaavat. Henkilöstöjärjestelyjä ei ole luotu esimerkiksi niin, että olisi erikseen aikuis-

ja nuorisopettajat, vaan kaikki opettajat ovat käytettävissä eri oppimistilanteisiin ja kokonaisuuksiin oman koulutuksen ja kokemuksensa mukaisesti. Päätoimisista opettajista neljä ovat virkaurataustaisia entisiä sotilaita tai poliiseja. Muut ovat yksityiseltä turvallisuusosalta.

Turvallisuusalanopetussuunnitelmaperusteisia perustutkintoryhmiä on kolme, kullakin oma luokanvalvojansa. Opiskelijamäärä vaihtelee 15:sta 25:en. Aikuisopiskelijoita ei ole yhdistetty nuorten oppimistilanteisiin kuin satunnaisesti. Satunnaisessa yhdistetyssä oppimistilanteessa voi olla kysymys opettajan sairaustapauksesta tai sattumasta. Yleensä yhdistetty oppimistilanne on liittynyt turvallisuustekniikkaan. Perustutkinto-opiskelijat ovat opastaneet pienryhmissä aikuisopiskelijoita harjoituslaitteistoihin.

2 OPINTOJEN TOTEUTUS JA KERTYMINEN ERI KEINOIN

Osion tarkoituksena on kuvata erilaisia tunnettuja tapoja kerryttää opintoja ja hieman valaista mahdollisuuksista. Tutkinnon perusteissa annetaan laajalti mahdollisuuksia opiskelijalle hyödyntää yksilöllisiä kokemuksiaan muun muassa harrastusten, aiempien opintojen tai työkokemuksensa perusteella. Turvallisuusalan perustutkinnossa voi jopa yhden tutkinnon osan suorittaa mistä toisesta ammattitutkinnosta tahansa.

2.1 Lähiopetus ja työssäoppiminen sekä oppisopimus

Opiskelijoille tarkoitettussa internet palvelussa määritellään ja täsmennetään otsikon termistöä seuraavasti:

Lähiopetus tarkoittaa yleensä perinteistä luokassa järjestettyä opetusta jossa opiskelija osallistuu luennoille, harjoitusryhmiin, seminaareihin tai muuhun opettajan antamaan opetukseen (opintopolku).

Työssäoppiminen on opiskelua aidossa työympäristössä ja työtilanteissa on keskeinen osa ammattitaidon oppimista, varmistamista ja kehittämistä. Työssäoppiminen voi olla keskeinen osa tutkintoa (opintopolku).

Työssäoppimisen on tarkoitus täydentää lähiopetusta, mutta toisaalta myös antaa perusteita tuleville opinnoille. Pääsääntöisesti perustutkinnon opiskelija on hyvin nuori, jolla ei välttämättä ole lainkaan työkokemusta. Olemmekin pitäytyneet opetussuunnitelmiamme siinä, että ensimmäisen vuoden työssäoppimispaikka tai paikat olisivat miltä alalta tahansa. Olemme kannustaneet jopa hakemaan muuta kuin turvallisuusalan työpaikkaa, jotta opiskelija saisi perspektiiviä tavanomaisten töiden tekemiseen esimerkiksi päiväkodeissa, maataloilla jne. Toisen vuoden opintojen aikana työssäoppimispaikan tulisi olla ensi vaiheessa palvelualan työpaikka ja toisessa vaiheessa tekninen työpaikka, esimerkiksi kiinteistöhoitajana, rakennuksella tai turvalaitteita asentavassa yrityksessä. Vasta kolmannen vuoden työssäoppimispaikan tulee olla turvallisuusalan työpaikka joko yksityiseltä sektorilta tai viranomaiselta. Työssäoppimisen aikana opettaja käy työpaikalla keskustelemassa työnantajan ja opiskelijan kanssa jaksosta ja sen tapahtumista.

Oppisopimuskoulutuksen määritelmä on seuraava:

Oppisopimus perustuu työnantajan ja vähintään 15-vuotiaan opiskelijan ja väliseen määräaikaiseen työsopimukseen, johon kuuluu ammattiin kouluttaminen työpaikalla. Työpaikalla oppimista täydennetään tietopuolisilla opinnoilla. Noin 70–80 prosenttia oppisopimuskoulutuksesta tapahtuu työpaikalla, jossa opiskelijan vastuullinen työpaikkakouluttaja huolehtii koulutuksesta. Oppisopimus edellyttää soveltuvaa työpaikkaa (opintopolku).

Oppisopimus asiassa on opettajalla suuri rooli nuorten ollessa kysymyksessä. Nuorelle opiskelijalle saattaa syntyä vääränlainen mielikuva opinnoista. Usein opiskelijat, jotka oppisopimuksesta haluavat keskustella, näkevät asiassa vain taloudelliset edut tai mieltävät herkästi, ettei varsinaista opiskelua varsinaisesti olisikaan. Opettajan tehtävä on tuoda realiteetit esille eri keinoin, tarvittaessa nuoren opiskelijan vanhempien kanssa. Oppisopimuskoulutus ei ole oikotie valmistumiseen, vaan vaatii opiskelijalta eri näkökulmasta vaivaa. Oman kokemuksen perusteella, jopa toisinaan enemmän vaivaa ja ponnisteluja oli oppisopimuksella suoritettavassa tutkinnossa.

2.2 Hankitun osaamisen tunnistaminen ja tunnustaminen

Opiskelijan aikaisemmin hankittu osaaminen tunnistetaan vertaamalla osaamista Opetushallituksen määräämien perustutkinnon perusteiden ammattitaitovaatimuksiin tai osaamistavoitteisiin. Tämän pohjalta arvioitu ja hyväksytty tai aiemmin arvioitu osaaminen voidaan tunnustaa osaksi perustutkintoa. Osaamisen tunnistamisessa ja tunnustamisessa noudatetaan säännöksiä osaamisen arvioinnista, arvioinnista päättämisestä ja arvioinnin oikaisemisesta (Opetushallituksen määräys 10/011/2016, 1).

Osaamisen tunnustamisella opiskelija voi saada suoritetuksi tutkinnon osia kokonaan tai osittain sen mukaan, miten paljon tutkinnon osan ammattitaitovaatimusten tai osaamistavoitteiden mukaista osaamista opiskelijalla on (Opetushallituksen määräys 10/011/2016, 1).

Vanha käsite hyväksilukeminen on siis uudistettu ja määritelty kaksivaiheiseksi toimenpiteeksi. Osaamisen tunnistaminen on sinällään oma mielenkiintoinen prosessinsa, johon luonnollisesti eri oppilaitoksilla on omia menetelmiään ja lomakkeitaan. Henkilökohtaistamistilaisuuksissa syntyy toisinaan humoristisia-kin tilanteita auttaessaan nuorta opiskelijaa ymmärtämään prosessia ja tarkoitusta. Opiskelija ei aina itse osaa tunnustaa osaamistaan. Nuoret opiskelijat, jot-

ka ovat tottuneet työskentelemään oman perheensä maatilalla eivät pääsääntöisesti tarvitse perustyökalujen alkeiskurssia.

Oppimista tapahtuu ihmisellä jatkuvasti. Oppilaitos tarjoaa koulutusta ja opetusta formaalisti ennalta suunnitelluissa oppimistapahtumissa. Oppimista tapahtuu myös työssäoppimisjaksoilla, työelämässä ja harrastuksissa nonformaalisti. Myös arkioppien tapahtuu oppimista (Arvioinnin opas 2015, 16).

Selkeissä tilanteissa osaamisen tunnistamista esitetään opiskelijan toimesta todistuksin. Esimerkkinä järjestyksenvalvojan peruskurssi on tarkoin säädelty pituudeltaan ja koulutussisällöltään. Osaamisen tunnistaminen on siis vaivatonta osallistumistodistuksella, todistuksella peruskurssin hyväksymisestä tai lupaviranomaisen myöntämän järjestyksenvalvojakortin esittämisellä.

Tulkinnanvaraisuutta syntyy osaamispisteiden määrän arvioimisessa, jos esitettävä koulutuskokonaisuus ei ole oppilaitoksemme koulutusvalikoimassa, on opettajalle itselleen tuntematon tai on muuten harvinainen. Haasteeksi saattaisi muodostua esimerkiksi vapaapalokunnassa suoritettu sammutustyön peruskurssi. Tosin käytettävissä olevat verkostomme eri alojen asiantuntijoinen tarjoavat avun vastaavanlaisissa tilanteissa laajuuden ja tason määrittämisessä.

Osaamisen tunnistamisessa on mahdollisuus käyttää kirjallisten dokumenttien lisäksi myös haastattelua tai opiskelijan kuvausta omasta osaamisestaan (Arvioinnin opas 2015, 17). Osaamisen tunnistamista helpottavana työkaluna voi käyttää myös osaan.fi verkkopalvelua

Poikkeuksellisia tapauksiakin on olemassa. Ajoittain niistä herää terävääkin keskustelua. Esimerkiksi eri viranomaisten palveluksessa suoritettut koulutukset ja hankittu osaaminen määrätyiltä osin eivät ole tunnustettavissa toisiin koulutuksiin. Muun muassa voimankäyttökoulutusta eri hallinnon alojen välillä on kiellettyä tunnustaa, vaikka olisi tunnustettavissa, osoitettavissa ja tiedossa yksityiskohtaisetkin tiedot. Koulutustapahtumissa nähdäänkin usein kokeneita sotilaita, poliiseja ja muita turvallisuusalan työntekijöitä suorittamassa yksityisen turvallisuusalan voimankäyttökoulutuksia. Kuvattu linjaus koskee kaikkia koulutus-

muotoja, kursseja ja tutkintoja viranomaisen ja yksityisen sektorin palveluksessa.

Toisena mainittavana poikkeuksena ovat ensiapu ja tulityökorttikoulutukset. Satunnaisesti vartijan peruskoulutukseen tulee opiskelijoita, joilla on jo entuudestaan mainitut voimassaolevat kortit. Poliisihallituksen tulkinnan mukaan opiskelijan on osallistuttava ja läpäistävä vartijan peruskoulutuksen sisälle kuuluvat samaiset koulutukset.

2.3 Uusien työskentelytapojen etsiminen ja kehittäminen

Muuttuvassa yhteiskunnassa ja etenkin työelämän vaatimusten kasvaessa on tullut esille tarve uudentilaisille tavoille hankkia osaamista ja opiskella. Aiemmin mainitut valtionosuuksien leikkaukset eivät asiaa helpota. Ylemmissä osioissa kuvatuissa perinteisissä ja tunnetuissa opiskelumalleissa on niin sanottuja kuiluja, joita näimme tarpeelliseksi lähteä kehittämään kapeammiksi.

Oppilaitoksen arjessa tuli vastaan tilanteita, joihin oli vaikea löytää ratkaisuja. Saimme viestejä myös työelämän toimijoilta yrityksistä, joiden kanssa olemme tiiviissä yhteistyössä. Myös opiskelijoiden erilaiset elämäntilanteet käynnistivät opettajaryhmässämme keskustelua uudentilaisista menetelmistä ja ennen kaikkea mahdollisuuksista.

Yhteistyösopimus Turun messukeskuksen kanssa tuli siis esille juuri oikeaan aikaan. Koska kysymyksessä oli pitkäkestoinen tapahtumien sarja, heräsi mielenkiinto kaikilla opettajaryhmämme jäsenillä, eikä vähiten yleissivistyksen nimissä, vaan myös ammatillisten haasteiden vuoksi.

3 TUTKIMUSMENETELMÄT

Messut ovat laajuudessaan ja eri vaiheineen mittava tapahtuma ja niitä toteutettiin seitsemän. Liiketoimintajohtajan ensimmäisillä oppitunneilla saimme perustiedot messujärjestelyihin ja liiketoimintaan. Messujen moninaisuudesta johtuen yksi tutkimusmenetelmä ei tulisi kattamaan jaksojen aikana tarvittavilta osin kokemuksia. Toisin sanoen tiukasti yhden tutkimusmenetelmän valitsemalla, eivät tutkimustulokset tekisi oikeutta meille projektisarjaan osallistujille.

Projektisarjan aikana käytin eri tutkimustapoja. Pääroolissa olivat toimintatutkimus ja innovointi, mutta myös elementtejä löytyi palvelumuotoilusta. Messut olivat nimeltään Ruoka- ja kirjamesut, Osaava Nainen, VeneXpo, Caravan, Antiikki- ja kädentaito, Rakennusmessut ja Puutarhamessut.

3.1 Osallistava toimintatutkimus

Tutkimusmenetelmänä osallistava toimintatutkimus sopi lähtökohtaisesti hyvin, koska etsittiin ratkaisuja käytännön ongelmiin ja tarkoituksena oli luoda uusia toimintamalleja entisten tapojen lisäksi (Ojasalo ym. 2009, 58). Messukeskus pyrki myös kehittämään toimintaansa vastaamaan muuttuvaa maailmaa ja asiakkaidensa intressejä.

Lisäksi, koska kysymyksessä ei ollut yksittäinen messutapahtuma vaan sarja, saimme kokemuksia toimintatutkimuksen spiraalimaisesta etenemisestä (Ojasalo, ym. 2009, 60). Vaikka messutapahtumat eivät olleet yleisötilaisuusvaiheiden kanssa samanlaisia, oli kuitenkin samanlaisia ilmiöitä joka messuilla. Suunnitelimme, analysoimme, muutimme toimintatapoja tarvittaessa ja toistimme prosessin yhteensä seitsemän kertaa. Aivan kuten toistaminen tyypillisen toimintatutkimuksen kuvaukseen kuuluu.

Prosessin kuvaus luettelonomaisesti:

- Messupalaveri, perustiedot ja tavoitteet tapahtumasta
- Turvallisuussuunnitelman tekeminen
- Ilmoitus yleisötilaisuudesta lupaviranomaiselle

- Sisäinen messuinfo tapahtuma
- Rakennusvaihe (1-3 päivää)
- Yleisötilaisuusvaihe (2-3 päivää)
- Purkuvaihe (1-3 päivää)
- Sisäinen palautetilaisuus

Tapahtumien paljoudesta johtuen muistiinpanojen määrä oli suuri. Vaiheita yksittäisessä messutapahtumassa oli useita ja niiden lisäksi pieniä tapahtumia, jotka olivat kuitenkin merkittäviä, oli myös paljon. Havainnointi työvälteenä oli pääroolissa, mutta muutin projektisarjan alkuvaiheilla toimintaani niin, että tein vain lyhyet muistiinpanot, joita täydensin valokuvoin. Seitsemästä messutapahtumasta kertyi muistiinpanojen tueksi lähes tuhat valokuvaa.

3.2 Innovointi

Lähtökohtaisesti innovaatiotutkimus soveltuu silloin, kun tavoitteena olisi tuottaa jotain täysin uutta, mutta soveltuu myös, jos halutaan kehittää jo olemassa olevaa (Ojasalo ym. 2009, 85). Messukeskus oli viimeisen kahden vuoden aikana uudistanut organisaatiotaan ja toimintaa johtaa uusi toimitusjohtaja. Henkilöstöä on käytettävissä vähemmän, mutta toiminnot liiketoimintaa varten sinällään olivat olemassa.

Innovaatioprosessia kuvataan viisivaiheiseksi (Ojasalo ym. 2009, 85):

1. Tiedon keruu ja sen analysointi
2. Ideoiden tuottaminen ja etsiminen
3. Ideoiden arviointi ja valinta jatkokäsittelyyn
4. Konseptointi, alustavan ratkaisun muodostaminen ja edelleen kehittäminen
5. Kaupallistaminen tai toteuttaminen

Projektsarjan käynnistyttyä saimme ideoita uusille toimintamalleille ja pääsimme niitä kokeilemaan myös käytännössä. Osa asioista noudatteli prosessikuvausta, osa ei.

Eräs kokemuksiini perustuva suunnitteluperuste otettiin myös nuorten opiskelijoiden toimintamalliksi. Nimittäin reservissä olevien resurssien suunnittelu ja varaaminen. Kysymyksessä saattoi olla henkilöstö tai materiaali.

Taloudelliseen tuloksellisuuteen tähtäävä yritystoiminta ohjaa voimakkaasti materiaaleja ja käytettävissä olevaa henkilöstöä. Toimintoja yritystoiminnassa ajetaan niin niukaksi, usein vain maksimaaliseen taloudellisen hyödyn tavoitteluun perustuen, että verraten pientenkin vastoinkäymisten edessä toimintojen toteutus on vaarassa.

Koska yllämainittuja paineita ei tässä yhteydessä itselläni ollut, oli sotilaskoulutuksen oppeja helpompi soveltaa henkilöstön käyttöä suunniteltaessa. Myöhemmin tarkemmin kuvailtu kiinteistöryhmä oli tämän ajattelun tulosta. Käytettävissä tuli olla kaikissa tapahtumien vaiheissa pieni ryhmä, eli reservi, joka oli riittävän kokoinen, hyvin varustettu ja motivoitunut erilaisten pikatilanteiden ratkaisemiseksi. Toiminto vakiintui käyttöön.

”Hyvällä johtajalla tulee aina olla reserviä” (Vääpeli Esa Pohjolainen, PorPr)

Tulkinnanvaraiseksi jää, oliko kysymyksessä innovaatio vai kopio. Varmasti kysymyksessä oli molempia. Varmoja voidaan olla siitä, että organisaatioiden tiedoissa, taidoissa ja asenteissa tapahtui suhteellisen pysyvä muutos.

4 ERILAISET OPPIJAT JA ERILAISET ELÄMÄNTILANTEET, HAVAINTOJA

Projektisarja messukeskuksessa soveltui opiskelijaryhmäni pääosalle, ei siis aivan kaikille. Tämän luvun tarkoituksena on havainnollistaa erilaisia opiskelijoiden elämäntilanteita, jotka eivät soveltuneet osittain tai kokonaan tilanteeseen, jossa koko ryhmä etenee saman ohjelmiston mukaisesti. Pohdimme ideariihessä muiden perustutkintoryhmien luokanvalvojien kanssa varautumistoimia lähivuosille niiden tilanteiden varalle, johon koulutusreformi tähtää – joustavaan toteutukseen.

Koska oma luokkani oli vahvuudeltaan 15 henkilöä ja vain kahdella oli muihin nähden poikkeava tilanne, ei mielestäni ollut riittävää tilannevaihtelua tutkimuksen näkökulmasta. Otin tutkimuksen kohteeksi, eli tarkoituksella työkuormaksi, varsinaisen luokkani ulkopuolisia henkilöitä neljä, joilla oli kullakin omanlaisensa tilanne opintojen suhteen. Tarkoituksena oli kerätä niin sanottuja oheiskokemuksia, joita tarvitaan, kun luokan opiskelijamäärä suurenee. Seuraavan vuosikurssin henkilömäärä on 23.

Alalukuihin on koostettu havaintoja kokemuksista. Kuvauksista voidaan tehdä myös johtopäätöksiä oppilaitoksen henkilöstösuunnitteluun tuleville vuosille.

4.1 Alaikäinen opiskelija

Alaikäisellä opiskelijalla ei ole mahdollisuutta kaikkiin työtehtäviin. Jos vertailen mustavalkoisesti turvallisuusalan opiskelijaa ja rakennusalan opiskelijaa, on turvallisuusalan opiskelijalla 18 vuoden täysi-ikäisyys merkittävämmässä roolissa kuin rakennusalan opiskelijalla. Esimerkkikuvauksena voisi olla, että rakennusalan opiskelija voi toimia ohjattuna tai perehdytettynä moninaisissa tehtävissä työmaalla, mutta esimerkiksi järjestyksenvalvojana toimiminen edes työssäoppimisen nimissä on kiellettyä ehdoitta ja jopa rangaistuksen uhalla (Laki yksityisistä turvallisuuspalveluista 21.8.2015/1085). Sama koskee muun muassa vartijan tehtäviä.

Ajokortista (Ajokorttilaki 29.4.2011/ 386) muodostuu tärkeä elementti jo lähtökohtaisesti ajatellen vaihtelevia työaikoja ja vuorotöihin kulkemista. Autokoulussa ja ajokokemuksella saavutetaan myös erilaisia taitoja ja näkemyksiä, joita tarvitaan esimerkiksi trukin käytössä, lavanostimen käytössä ja paikoitustehtävissä. Paikoitustehtävällä en tarkoita tässä yhteydessä liikenteenohjausta, joka tapahtuu yleisellä tiellä ja tehtävään vaaditaan ajokortti, vaan tarkoitan yksityisellä alueella tapahtuvaa paikoituksen opastustehtävää.

Näkemyksellä tarkoitan myös kykyä asettua esimerkiksi kuljettajan asemaan opastettaessa ajoneuvoja messuhalleihin sisään ja ulos. Niillä opiskelijoilla, joilla ei ollut ajokorttia tai ajokokemusta, vei hieman enemmän aikaa opetella eri ajettavien välineiden käyttöä.

4.2 Aiemmin kesken jääneet opinnot

Mikäli henkilöllä on esimerkiksi vain yksi selkeä tutkinnon osa opinnoista suoritamatta, ei sen suorittaminen muodostu välttämättä kynnyskysymykseksi. Tässä tapauksessa kysymyksessä oli tietoturvallisuus- niminen tutkinnon osa, jossa tutkinnon perusteiden painopiste on tietokoneen A-ajokortissa (ammattillisen perustutkinnon perusteet. Määräys 86/011/2014, 34) tai kansainvälisessä ECDL- ajokortissa. ECDL- ajokortin osiot on mahdollista itseopiskella verkossa siihen varatulla aineistolla jonka käyttöoikeuden oppilaitos tai organisaatio ostaa.

Jäljelle jäävät vaatimukset olisivat mahdollista suorittaa etäopiskelulla tai opiskelijan ollessa opiskelujen ohessa työelämässä, saattaisi tulla kysymykseen osaamisen tunnistaminen työnantajan edustajan kanssa yhteistyössä. Mikäli kriteerit täyttyisivät voisi opiskelijan ohjata ammattiosaamisen näyttöön suhteellisen pienellä ohjauksella.

Toisessa tapauksessa henkilöllä on runsaasti opintoja takana, mutta ei juuri-kaan selkeitä täysiä tutkinnon osia suoritettuna. Tapaus simuloi mielestäni osittain hyvin tilannetta, jossa opiskelija muuttaa paikkakunnalle vastaavista opinnoista, mutta tarjolla ei ole välttämättä samoja tutkinnon osia kuin edellisessä organisaatiossa opiskelija on jo aloittanut.

Henkilö on kuitenkin, toisesta oppilaitoksesta opinnoista erottuaan, ollut turvallisuusalan työssä päätoimisesti.

Tilanne vaatii ohjaavalta opettajalta runsaasti keskittymistä ja valmistelua ajatellen jo ensimmäistä henkilökohtaistamistilaisuuttakin.

Tapauksessa opiskelijalle, tai pikemminkin opintojaan jatkavalle, valittiin uudet tutkinnon osat, jotka vastaavat hänen nykyistä osaamistaan. Opiskelija oli ollut edellisessä oppilaitoksessa suuntautunut palo- ja pelastustoimintaan, mutta työllistynyt kesken opintojen, hieman poikkeuksellisesti, vankeinhoitoalalle. Opintoja olisi ollut jäljellä laskennallisesti kolmasosa.

Nykyistä osaamista vastaavat tutkinnon osat olivat vartiointiin liittyvät osat, jotka hengeltään ovat tarkoitettuja varsinaisesti vartioimisliiketoimintaan. Konsultoituani asiasta ammattiosaamisen toimikunnan puheenjohtajaa, jäimme yksimielisesti siihen tulokseen, että voimme tulkita joustavasti tässä tapauksessa tutkinnon perusteita ja näin ollen jatkaa osaamisen tunnistamista niiltä osin kuin se olisi mahdollista.

Vastaavanlainen tilanne kävi joitain vuosia aiemmin, hoitoalan koulutuksen halutessa liittää opintoihin tutkinnon osan turvallisuusalan perustutkinnosta, joka oli nimeltään uhkatilanteiden hallinta. Kysymyksessä oli näyttötutkintoperusteinen koulutus. Tutkinnon suorittajalta perusteiden mukaan vaaditaan osaamista voimankäyttövälineiden käytöstä, mutta hoitoalan henkilökunnan työvälineisiin ne eivät kuulu. Asia oli järjestettävissä sillä tavalla, ettei osaamista voimankäyttövälineistä vaadittu.

Opintojen loppuun asti suorittaminen jälkimmäisessä tapauksessa olisi teoreettisesti kohtalaisen kevyesti järjestettävissä. Valitut uudet tutkinnon osat koskivat vartiointitoimintaa ja uhkatilanteiden hallintaa, joissa painopiste henkilön päivittäisessä työelämässä on. Ensimmäinen ajatus ohjaavana opettajana olikin, että mikäli osaamisen tunnistaminen joiltain osilta vielä täydentyisi, voisi henkilön ohjata pianikin työelämässä suoritettavaan ammattiosaamisen näyttöön. Näyttöä suositellaan toteutettavaksi työpaikalla, mutta simulaatio muissa tiloissa on myös mahdollinen.

Haasteeksi muodostuneet salassapitoasiat, vaikkei ammattiosaamisen näyttöä valvovalla opettajalla ole vankien henkilötietojen katseluun. Opettaja on tarkastelemassa ammattiosaamisen näyttöä suorittavaa opiskelijaa. Mutta kuitenkin ammattiosaamisen näyttöä valvova opettaja ei ole vankeinhoitolaitoksen organisaatioon kuuluva henkilö, eikä tällä hetkellä ole toistaiseksi tiedossa suorittaa muutoin tyypillinen ammattiosaamisen näyttö pelkän salassapitosopimuksen luomisella kyseistä tehtävää varten. Asia on selvityksessä ja jään mielenkiinnolla odottamaan ratkaisua.

Huomioimatta ei pidä myöskään jättää näyttötutkintoon ohjaamisen mahdollisuutta. Mikäli opiskelija valitsisi tämän vaihtoehdon, jäisi yhteisten tutkinnon aineiden osiot suorittamatta. Opettajan näkökulmasta en suosittelisi vaihtoehtoa, koska yhteisten aineiden arvosanoja, tietoja ja taitoja tulee nuori henkilö tarvitsemaan myöhemmillä elämänvaiheillaan.

4.3 Oppimisvaikeudet ja muut haasteet

Tilanteessa jossa oppimisvaikeuksien tai muiden merkittävien haasteiden vuoksi opinnot joudutaan henkilökohtaistamaan niin että ne poikkeavat projektisarjaan lähtevän ryhmän koulutusrakenteesta, on syytä opiskelijalle nimetä opettaja joka ei osallistu olennaisesti raskaisiin projektisarjoihin. Oppimisvaikeuksia ei voi yleistää, vaan ne ovat jokaisella henkilökohtaiset. Tukeviin toimiin vaaditaan enemmän huomiota ja keskittymistä myös opettajalta.

Keinovalikoima opiskelijan tukemiseen on laaja oppilaitosympäristössä yleisesti ajatellen. Opiskelijalla on käytettävissä oman opettajan lisäksi oppilaanohjaaja ja tilanteesta riippuen toisia opettajia.

Oppimisvaikeudet eivät tarkoita kuitenkaan, etteikö opiskelija pärjäisi työelämässä. Tietenkin riippuen kokonaistilanteesta. Mikäli työelämästä löytyy sopivasti mitoitettu projekti, työvaihe tai muu toiminto, voidaan työssäoppimista ajatella pienemmissäkin jaksoissa toteutettavaksi, kuin perinteisissä pitkissä jaksoissa. Pelkästään uusi ympäristö saattaa aiheuttaa positiivisia ilmiöitä. Korostan asiassa huolellista suunnittelua ja opiskelijan tilanteen tuntemista.

5 TYÖN OPINNOLLISTAMINEN UUDELLA TAVALLA

Etsimme yhteistyökumppaneita jatkuvasti alallamme, jotta opintoja voitaisiin suorittaa mahdollisimman paljon käytännön projekteissa. Teoriaopintoja ei sovi sivuuttaa, kuten myöskään simuloituja osaharjoitteita. Kuitenkaan simulaatioilla ei pysty koskaan riittävästi kuvaamaan oikeassa työelämässä olevia tekijöitä jotka ohjaavat käytöstämme ja syntyviä ratkaisuja. Tekijöitä ovat muun muassa ennalta tuntematon henkilö, jännitys, vieras ympäristö ja tilanteesta kiinnostuneet sivulliset henkilöt. Näitä asioita ei pystytä luomaan simulaatioihin, niin että ne vastaisivat oikeita tilanteita.

Aivoriihessä suunnitellessamme aloittavan ryhmän koulutusta, ideoimme voimakkaasti, kuinka pystyisimme viemään myös yhteisiä aineita käytäntöön, lähentämään ammatillisten aineiden kanssa tai vähimmillään tarjoamaan taustaa opetuksen suunnitteluun opettajille jotka harvoin ovat opiskelijoidemme kanssa tekemisissä.

Lainsäädäntö ohjaa tiukasti alaa ja toimijoita, onhan kysymyksessä usein puuttuminen kansalaisten perusoikeuksiin, kuten esimerkiksi liikkumisvapauteen. Tiukka lainsäädäntö on siis tarpeellinen ja aiheellinen, koen sen hyvänä asiana.

Sanonta ”joskus on mentävä kauas nähdäkseen lähelle” toteutui siinä mielessä, että yhteistyökumppani löytyi vain noin 300 metrin päästä toimitiloistamme. Turun messukeskuksesta löytyi enemmän opinnoissamme hyödynnettäviä asioita kuin aluksi osasimme kuvitellakaan.

Piilo-opetussuunnitelmassani nuorille tulevaisuuden turvallisuusalan ammattilaisille halusin opettaa, että turvallisuusalan työntekijät eivät ole organisaatioissa ja toiminnoissa sitä varten, että he tekevät epämiellyttäviä kysymyksiä palaverissa tai kyseenalaistavat kaiken. He ovat mukana pääsääntöisesti siksi, että yhteisö tai yritys voisi toimia haluamallaan tavalla turvallisesti ja lainsäädäntöä noudattaen.

5.1 Toiminnan kuvaus

Ennen kuin turvallisuuteen liittyviä asioita voidaan luoda tai kehittää, on turvallisuushenkilöstön ymmärrettävä paremmin kuin auttavasti, että kuinka asiat toimivat silloin kun ne toimivat toivotulla tavalla.

Liikkeelle lähdettiin projektisarjaan liiketoimintajohtajan oppitunnilla messukeskuksen liikeideasta ja kuinka messut rakentuvat.

Seuraavalla oppitunnilla perehdyimme ensimmäisten messujen ohjelmaan, näytteilleasettajien toimintoihin ja arvioimme kävijämäärää. Kyseiset messut olivat Kirja- ja ruokamessut joka kiinnostaa myös julkisuuden henkilöitä tasavallan presidenttiä myöden. Toimintoja ja huomioonotettavia asioita oli paljon.

Turvallisuussuunnitelman lähdimme rakentamaan yritysturvallisuuden osa-alueiden mukaisesti (Elinkeinoelämän keskusliitto). Osa-alueet jaettiin työpareille, jotka ottivat yhteyttä messukeskuksen organisaatiossa kyseisen osa-alueen vastuuhenkilöön tarkempaa haastattelua varten. Haastatteluista opiskelijat ammensivat perustiedot toimista ja niistä keskusteltiin ryhmän kesken opettajajohdteisesti.

Puhtaaksikirjoitetut osiot koostettiin yhdeksi turvallisuussuunnitelmaksi ensin opettajan avulla, myöhemmillä messuilla itsenäisesti.

Kuhunkin messuun luotiin oma turvallisuussuunnitelmansa. Kaiken kattavaa suunnitelmaa olisi ollut mahdoton tuottaa koska messujen sisältö poikkesi toisistaan huomattavasti. Myös työohjeet laadittiin kirjallisesti kuhunkin työtehtävään.

Ennen yleisötilaisuuden alkua projektimme vastuuhenkilöksi vuoroluettelon mukaisesti nimetty opiskelija kävi palaverissa viimeisimpien tietojen päivittämiseksi liiketoimintajohtajan kanssa ja ilmoitus yleisötilaisuudesta täytettiin samassa palaverissa.

Palaverin jälkeen ilmoitus liitteineen toimitettiin vastuuhenkilön toimesta poliisilaitokselle.

Rakennusvaihe kesti messuista riippuen 1-4 päivää. Rakennusvaiheessa opiskelijoiden tehtävänä oli toimia asiakaspalvelutehtävissä messuhallien ovilla. Opiskelijoilla oli kartat, joiden avulla he opastivat näytteilleasettajat ja rakentajat

oikeille alueille. Myös erilaiset monimuotoiset aputehtävät kuuluivat opiskelijoiden tehtäviin. Moottoroitujen ovien käyttö oli opiskelijoiden tehtävänä myös. Tavarantoimittajat tai näytteilleasettajat eivät saaneet käyttää ovia.

Messuviikon maanantaina järjestettiin niin sanottu messuinfo, joka oli tarkoitettu koko messukeskuksen henkilökunnalle, sekä lähimmille alihankkijoille. Turvallisuusorganisaatio kuului kutsuttuihin. Tilaisuudessa messujen projektipäällikkö kertoi ajankohtaiset asiat messuihin liittyen ja opiskelijoiden vastuuhenkilölle oli varattu noin viiden minuutin puheenvuoro messukohtaisiin turvallisuusasioihin liittyen.

Yleisötilaisuuden aikana asiakaspalvelijatehtävät messuhalleissa päättyivät, koska messujen nosto-ovia ei käytetty yleisön kulkuun. Tehtävät vaihtuivat järjestyksenvalvojien tehtäviksi, sekä kolme opiskelijaa muodostivat niin sanotun kiinteistöryhmän vuoroluettelon mukaisesti. Myös järjestyksenvalvojan tehtävät ovat suurimmilta osin asiakaspalvelutehtäviä.

Messujen avauspäivänä toteutettiin palotarkastajan toimesta huolellinen palotarkastus jokaisella messulla. Tarkastukseen osallistui aina liiketoimintajohtaja ja opiskelijoiden vastuuhenkilö. Palotarkastaja työnsä ohella valisti opiskelijaa eri vaatimuksista, joita lainsäädännössä on yleisötilaisuuksien rakenteille ja paloturvallisuudelle yleensäkin. Mikäli rakenteissa tai muissa asioissa oli huomautettavaa, niin tarkastuksen päätteeksi kiinteistöryhmä sai tehtäväkseen parannusten suorittamisen.

Messujen purkuvaiheet olivat pääsääntöisesti samankaltaiset opiskelijoille kuin rakennusvaiheet. Toki sillä erotuksella, ettei rakennettu vaan toiminnot purettiin. Oheistehtävät kuitenkin olivat samankaltaiset molemmissa vaiheissa. Opiskelijat hyödynsivät purkuvaihetta mainiosti ympäristön tultua tutuksi ajan mittaan. Tyhjät valtavat messuhallit tarjosivat ideaalisen ympäristön harjoitella erilaisten työkoneiden käyttöä turvallisesti. Lavanostin, saksinostin ja muut koneet olivat ahkerassa käytössä.

Messujen palautetilaisuus järjestettiin purkuvaiheen aikana samalle henkilöstöryhmälle kuin messuinfo. Tilaisuudet olivat keskustelevat ja jokaiselle vuorollaan

jaettiin puheenvuoro ja esille tulleista asioista keskusteltiin. Tein harkitun valinnan tässä asiassa ja osallistuin yksin opettajan roolissa tilaisuuksiin. Keskustelun luonne tällöin jouhevampaa ja koin luontevammaksi välittää itse palautteelliset asiat opiskelijoille, kuin olisin antanut tehtävän puhtaasti opiskelijalle. Minimin näin väärinymmärryksen mahdollisuuksia.

Yllä kuvatuilla vaiheilla suoritimme siis lukuvuoden aikana seitsemän messutapahtumaa. Kävijämäärät yleisötilaisuusvaiheissa vaihtelivat 8000-13000 välillä. Lukuun ei ole laskettu näytteilleasettajia, joita oli kuitenkin satoja. Jokaiset messut näytteilleasettajineen ja yleisöineen olivat uniikit ja palvelutarpeet erilaiset. Opiskelijat pääsivät kokemaan asioita läheltä, joita ei voi ilman omakohtaista kokemusta opettaa. Taide-esineellä ei ole ainoastaan taloudellista arvoa, sillä on myös mittaamaton tunnearvo.

5.2 Opettajan rooli

Prosessikuvaus saattaa näyttää normaalin yleisötapahtuman kaltaiselta. Tosi-asiallisesti messutapahtumat ja sen turvallisuusjärjestelyt poikkeavat huomattavasti tavanomaisen yleisötapahtuman järjestelyistä.

Lähtiessämme toteuttamaan projektisarjaa mietimme opettajaryhmässä myös paikalla olevan opettajan roolia. Kokemusta onneksi kaikilla opettajilla on johtamisesta ja kouluttamisesta, mutta suurimman haasteen toi opiskelijoiden kokemattomuus. Opiskelijoilla ei ollut elämäkokemusta mihin peilata, vaan jokainen tapahtuma on jotain aivan uutta pitkän aikaa. Pelkästään uutta suomen kielen sanastoa kertyi laitteiden ja työkalujen osalta opiskelijoille mittava määrä.

Suuntaviivan opettajan roolille projektisarjassa antoi sattumalta puolustusvoimat. Alla ote oppaasta edelliseltä työuraltani:

Kouluttajajohtoisuus tarkoittaa, että kouluttajalla on keskeinen paikka tai johtava rooli oppimisen ohjauksessa. Hän on tarkoin määritellyt tavoitteet, sisällöt ja oppimistoiminnot. Mitä enemmän siirrytään ryhmä- tai itseohjautuvaan otteeseen, sitä vahvemmin näiden määrittely siirtyy oppijoiden vastuulle. Tällöinkin kouluttajajohtoinen ote on taustalla vaikuttamassa: kouluttajan vastuulla on harkita, milloin ja missä määrin toteutettuna ryhmä- tai itseohjautuva ote on perusteltua oppimistavoitteiden saavuttamiseksi.

Koska oppimisen ohjauksen tavoite on aina se, että koulutettava ymmärtää opittavan asian ja pystyy sitä vähitellen soveltamaan, ei kouluttajajohtoisuus tarkoita valmiiden tietojen luettelemista.

Parhaimmillaan kouluttajajohtoisuus on sitä, että kouluttaja on koulutettavilleen esimerkki taitavasta toimijasta ja tiedon käsittelijästä. Hän on mestari, jonka toiminnassa teoreettisten perusteiden ja käytännön suoritusten hallinta muodostavat johdonmukaisen kokonaisuuden. Näin hän luo oppijoille sellaisia rakennustelineitä, joiden varassa nämä voivat kehittää omaa ymmärrystään ja toimintaansa. Ihmisen aiemmat kokemukset jäsentävät ennakoita uutta opittavaa asiaa, luovat odotuksia ja ohjaavat oppijan oman tavoitetason muotoutumista. Kun koulutettava ei tunne opittavaa asiaa, saattaa kestää melko kauan ennen kuin uusi tieto jäsentyy hänen mielessään. Kouluttajajohtoista ohjausta tarvitaan rakentamaan oppijoille alusta pitäen kokemusta ymmärtämisen mahdollisuudesta. Tämä voi tapahtua esimerkiksi siten, että verrataan uutta asiaa johonkin jo tuttuun asiaan, jolloin syntyy oivallus: ”Ahaa, se on jotakin tällaista.” (Sotilaspedagogiikan perusteet 1998, 48 ja 49).

Opettajan oli oltava projektisarjassa todellinen esimerkki kaikissa messujen vaiheissa. Toiminta sinällään ei poikkea kouluttajan toiminnasta puolustusvoimien kouluttajan roolista mitenkään, päätimme vain tuoda saman tavan vallitsevaan tilanteeseen.

Toisin sanoen, opettaja teki yhdessä töitä haalarit päällä opiskelijoiden kanssa ja yleisötilaisuusvaiheessa puku päällä järjestyksenvalvojana. Kokemuksista, keskusteluista ja ilmapiiristä päätellen toimintatapa oli oikein onnistunut. Liitteessä 1 on asiaa vahvistava opiskelijoiden haastattelu.

5.3 Tehtävänkuvaukset

”Vanhin”

Vanhimman tehtävänä oli toimia esimiehenä yhden messuprosessin ajan apunaan varavanhin. Prosessi alkoi turvallisuussuunnitelman kansilehden tekemisestä ja päättyi kun loppuraportti messusta oli tehty. Vanhin myös käytti puheenvuoron valmistelemansa diaesityksen avulla messuinfossa.

”Varavanhin”

Tehtävänä oli toimia vanhimman tukena ja lähinnä varautua johtamaan kokonaisuutta, jos vanhin on esimerkiksi sairaana. Käytännössä osallistui samalla tavalla toimintoihin kuin vanhin, mutta vain taustalla.

”Työvuorosuunnittelija”

Suunnitteli työvuorot tasapuolisesti ja pyrki järjestämään toiveiden mukaisia vapaita. Tehtävä oli oto- tehtävä, eli oman toiminnan ohella.

”Some”

Tehtäviin kuului opettajan valvonnassa rakentaa kuvallisia twitter- viestejä messujen aikana. Tukena toimi messukeskuksen tiedottaja, sekä oman oppilaitoksemme markkinointiosasto.

”Kiinteistöryhmä”

Tehtävänä oli lähinnä hallimestarin osoittamat kiinteistönhoidolliset tehtävät, sekä palotarkastajan osoittamien asioiden toimeenpano.

”Järjestyksenvalvoja”

Estää rikoksia ja onnettomuuksia, ylläpitää järjestystä ja turvallisuutta, toimia viranomaisten ohjeiden mukaisesti (Laki yksityisistä turvallisuuspalveluista). Järjestyksenvalvojan tehtäviin kuuluvat myös opastamis- ja asiakaspalvelutehtävät.

”Asiakaspalvelija”

Rakennus- ja purkuvaiheissa asiakkaiden opastaminen, moottoroitujen ovien avaus- ja sulku. Avustavat tehtävät mm tavaroiden kantoapu ja pienet ”nikkarointi” tehtävät.

5.4 Osaamisen tunnistaminen

Ensimmäisten messukokemusten jälkeen keskustelimme opiskelijoiden kanssa ympärillämme olevista mahdollisuuksista kerryttää opintoja ja suorittaa ammattiosaamisen näyttöjä. Alkuarastelun jälkeen opiskelijat suunnittelivat ja järjestelivät itse omaan tilanteeseensa sopivia työtehtäviä.

Esimerkkinä tilanne jossa opiskelijalta puuttui logistiikan turvallisuuden perusteet tutkinnon osasta muutamia osioita joista hän ei ollut osoittanut osaamistaan. Opiskelija etsi sopivan näytteilleasettajan ja tarjoutui purkamaan ja lastaamaan hänen näytteille asetuksensa, kun messut ovat ohitse. Tämän jälkeen

opiskelija esitteli aikalaskelmansa ja suunnitelmansa opettajalle, joka valvoi toimintaa oman toiminnan ohella.

Vastaavanlaisesti suoritettiin messujen aikana lukuvuoden kuluessa lukuisia suorituksia eri tutkinnon osista.

Osaamisen tunnistamisen apuvälineinä käytimme tutkinnon perusteista tehdyt A5 kokoisia vihkoja. Kustakin tutkinnon osasta oli oma vihkonen, josta opiskelija pystyi joko ennalta suunnittelemaan hankittavia osaamisalueita tulevassa messutapahtumassa tai jälkeenpäin merkkamaan vihkoon itsearvion saavutetusta osaamisesta.

Tilanteet useimmiten olivat suunnittelemattomia, koska jokainen messuteema koettiin ensi kertaa. Jatkossa on helpompaa tehdä osaamisen hankkimisesta suunnitelmallisempaa. Osassa työvaiheita tarvitaan myös täsmäkoulutus ennen työn aloittamista, kuten esimerkiksi sähkötyöturvallisuuskortti tai nostolaitekortti.

6 SAAVUTETUT HYÖDYT JA OPITUT ASIAT TULEVAISUUDELLE

Toimin itse ylivoimaisesti eniten opettajaryhmästämmme kyseisessä projektisarjassa. Koen, että opiskelijoiden aidot tekemisen taidot ovat karttuneet huomattavasti paremmin aidossa työkohteessa kuin simuloimalla, saati sitten teoriapainotteisella opetuksella. Tyhjentävää listausta on vaikea rakentaa, mutta totean että uskallus puuttua asioiden kulkuun on ollut merkittävin saavutettu hyöty menneillä kokeiluilla. Se on kuitenkin yksi vaikeimpia asioita opettaa.

Työtä on helpompi opinnollistaa opettajan ohjauksessa työpaikalla. Se ei ole tyypillistä toimintaa totutussa koulu- ja opiskelumaailmassa, joissa ollaan totuttu uramaisiin ratkaisuihin. Logistiikan opettaja opettaa logistiikkaa ja kiinteistötekniikan opettaja opettaa kiinteistötekniikkaa. Projektisarjassamme ei ollut mustavalkoisesti erotettavissa tutkinnon osien sisältöjä vaan oppimista tapahtui lähes kaikkien tutkinnon osien näkökulmasta.

6.1 Innovaatio

Typistetysti kuvaillen innovaationamme oli se, että opettaja opetti työpaikalla näyttäen itse esimerkkiä. Havaintojeni mukaan se ei ole kovin tyypillistä oppilaitosympäristössä. Toimme siis viranomaisorganisaation/puolustusvoimien toimintatapaa siviilimaailmaan (Johtajan käsikirja 2012, 45,67,113). Merkittävimpänä elementtinä pidän johtajan omaa esimerkkiä oppimisprosessissa.

Koska kysymys oli myös nuorista opiskelijoista ja eri tehtävissä on yllättävän suuri vastuu, oli opettajan läsnäololla merkitystä. Esimerkiksi työtapaturmissa, joita sattui kaksi, oli opettajan läsnäololla olennainen merkitys jo pelkästään rauhoittavana esimerkkinä. Myöskin eräässä sattuneessa riitatilanteessa, jossa jouduttiin turvautumaan virkavallan apuun, pääsi opettaja heti tilanteessa ohjaamaan opiskelijoita esittämään olennaisia kysymyksiä, ohjaamaan tekemään oikeanlaisia muistiinpanoja ja ollen edelleen tilanteen hallinnassa tukena. Opettajan toimivaltuudethan tilanteessa olisivat olleet riittämättömät, mutta koska

hän oli itse samalla statuksella kuin muutkin työtätekevä ryhmä, ei järjestyksenvalvojan toimivaltuuksienkaan käytölle olisi ollut esteitä tilanteen niin vaatiessa.

6.2 Saavutetut hyödyt ja opitut asiat

Opettajan ammattitaito pysyi yllä ja kertyi myös. Opettajan työssä helposti urautuu "vain kouluttamaan" vaaditut asiat tehokkaasti ja toisinaan helpoimmalla tavalla. Kouluttajajohtoisella otteella se ei ole mahdollista, vaan on oltava esimerkillinen toimija koko työvuoron ajan.

Opiskelijat pääsivät myös nauttimaan omien töiden tuloksesta nopeasti. Työtä ei tehty työn tekemisen vuoksi, vaan messut ovat vain muutaman päivän tehokas tapahtuma. Asiakaspalautteet niin hyvässä kuin pahassa saavuttivat oikean henkilön nopeasti.

Yhteisten tutkinnon osien teoriapainotteinen sisältö sai käytännön konkreettisia esimerkkejä. Opiskelijat haastattelivat näytteilleasettajia ja kuuluivat henkeäsalpaavia tarinoita yrittäjiltä, taiteilijoilta ja muilta eri ammattikuntien edustajilta.

"Kouluttajajohtoinen johtamisote haastaa opettajan, mutta myös palkitsee. Opettajan ja kouluttajan työn tulos ei saa olla yksinomaan taloudelliset luvut, vaan saavutettu osaaminen opiskelijoille." (Jesse Mäkinen)

6.3 Ohjaajan / tilaajan kommentit

Ohjaaja tarkasteli opinnäytetyön kahdesta näkökulmasta. Taloudellisesta ja laadullisesta. Laadulliseen toteutukseen ohjaaja oli erittäin tyytyväinen. Lähiesimiehenäni hän on seurannut projektisarjan fyysistä toteutusta sivusta ja vierailen toisinaan toteutuspaikalla.

Taloudellinen näkökulma otettiin suurennuslasin alle sarjan päätyttyä. Uusia kokemuksia saatiin koko opettajaryhmälle paljon ja totesimme, että tulevana vuonna yhteistyön jatkuessa, tulee henkilöstön käyttö miettiä uudelleen. Toteutustapa oli raskas ja opetushenkilöstöä käytettiin paljon. Tulevan sarjan tulee

olla kevyempi, koska täysin identtisesti toteutettu projektisarja olisi taloudellisesti kestävä (Juhani Laulajainen).

LÄHTEET

Ajokorttilaki, 29.4.2011/386

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110386?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=ajokorttilaki>

Elinkeinoelämän keskusliitto, yritysturvallisuuden malli 2016

https://ek.fi/wp-content/uploads/yritysturvallisuus_2016.pdf

Kinnunen, Herrala, Perheentupa, Aalto, Intke, Ohrankämmen, Halonen, Pukaralammi, Collin, Hyppönen, Pesonen, Horila, Lehtonen, Leskinen, Westersund, Jokitalo. Johtajan käsikirja. 2012. Tampere: Juvenes Print OY

<http://puolustusvoimat.fi/documents/1948673/2258487/PEVIESTOS-Johtajan-kasikirja.pdf/a2e5cfd6-b385-4893-87a4-dbb72a2ce1a9>

Laki yksityisistä turvallisuuspalveluista 21.8.2015/ 1085.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151085?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=laki%20yksityisist%C3%A4%20turv%2A>

Laki ammatillisesta peruskoulutuksesta. Viitattu 15.4.2017

<http://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980630?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=laki%20ammatillisesta%20peruskoulutuksesta>

Osaamisen tunnistamisen ja tunnustamisen mitoituksen periaatteet ja arvosanojen muuntaminen ammatillisessa peruskoulutuksessa

http://www.oph.fi/saadokset_ja_ohjeet/opetussuunnitelmien_ja_tutkintojen_perusteet/ammatilliset_perustutkinnot/muut_maaraykset.

Opintopolku internet - sivusto. ”Opiskelumuodot”

<https://opintopolku.fi/wp/aikuiskoulutus/mietitko-aikuiskoulutusta/opiskelumuodot/lahiopetus-luokka-opetus-luento-opetus-ryhmatyoskentely/>

Opetushallitus. Ammatillisen perustutkinnon perusteet, turvallisuusalan perustutkinto turvallisuusvalvoja 2014. Määräys 86/011/2014. Viitattu 15.4.2017

<https://eperusteet.opintopolku.fi/#/fi/esitys/1568684/ops/tiedot>

Opetushallitus. Arvioinnin opas 2015. Viitattu 15.4.2017

http://www.oph.fi/julkaisut/2015/arvioinnin_opas_2015

Opetushallitus. Muutosliite 7 2016.

http://www.oph.fi/julkaisut/2015/arvioinnin_opas_2015

Puolustusvoimien koulutuksen kehittämiskeskus 1998. Sotilaspedagogiikan perusteet. Hämeenlinna: Karisto OY

<http://puolustusvoimat.fi/documents/1948673/2258487/PEVIESTOS-Sotilaspedagogiikan-perusteet.pdf/d5877ac6-6255-4a3d-96c7-a3908783ce07>

LIITTEET

- I Taina Euron kirjoitus haastattelun pohjalta
- II Kuvakokoelma projektisarjan ajalta

LIITE I

Yritysyhteistyötä isossa mittakaavassa – turvallisuusalan opiskelijat tositoimissa

Turun Aikuiskoulutuskeskuksessa turvallisuusalaa opiskellaan Artukaisissa, lähes vastapäätä Messukeskusta. Pelkkä toimintojen läheisyys ei kuitenkaan ollut syynä siihen, että Messukeskuksesta osattiin ottaa yhteyttä ja ehdottaa yhteistyötä. Hyvä käsitys turvallisuusalan opiskelijoista oli syntynyt jo Taitaja-kilpailujen myötä. Nyt yhteistyö on kattanut jo seitsemän isoa tapahtumaa: Kirja- ja ruokamessut, Rakenna & Sisusta, Osaava nainen, Puutarhamessut, Taide- ja antiikkimessut, Caravan show sekä Venexpo.

Turvallisuusalan opinnoista tuntuu monella olevan ajatuksena lähinnä järjestyksenvalvojan pätevyys ja tatamilla painiminen, mutta se on vain pieni palanen kattavasta kokonaisuudesta. Kolmannen vuosikurssin opiskelijat *Virpi Seppä* ja *Julius Virtanen* pääsivät kertomaan yhteistyöstä Messukeskuksen kanssa ja heidän ryhdikkään jämäkät olemuksensa toivat pontta sanoille.

Mitä yhteistyö Messukeskuksen kanssa tarkoittaa?

”Olemme päässeet tekemään kaikkea!”, toteavat Virpi ja Julius. He kertovat olleensa koko kurssin sa vahvuudella eli 15-16 opiskelijan voimin mukana alusta alkaen auttamassa sekä rakennus- että purkuvaiheessa asiakaspalvelutehtävissä, messujen aikana normaalissa järjestyksenvalvonnassa sekä asiakaspalvelussa ja tärkeimpänä tekemässä messujen turvallisuussuunnittelua, jota he molemmat pitävät oppimisen kannalta päätyönä.

Messukeskuksen liiketoimintajohtaja *Kimmo Salminen* pitää yhteistyötä monin tavoin merkittävänä. ”Suurin menestys on näkynyt nuorten kasvussa ja kehittämisessä tämän yhteistyön aikana”, hän toteaa. ”Meitä organisaationa kiinnostaa saada nuoret työelämäänsä mukaan ja tarjota kunnan kokemusta.”

Tämän allekirjoittavat myös opiskelijat. Virpi Seppä painottaa, miten oikeiden töiden tekeminen itsenäisesti ja vastuun saaminen on tuntunut hyvältä: ”Meillä on silti koko ajan ollut opettajan tuki ja tarvittaessa olemme saaneet apua opettajalta ja Messukeskuksen väeltä. Opettaja neuvoo ja nyökyttelee taustalla. Aina on saanut kysyä.”

Mitä kaikkea se työ messuilla sitten on ollut?

”Käytännössä olemme opastaneet näytteilleasettajia, tarkistaneet rakentaja- ja näytteilleasettajakortteja, auttaneet kantamisessa ja ihan neuvoneet asiakaspalveluroolissa” kertoo Julius. ”Kerran pääsin jopa korjaamaan näytteilleasettajan hajonnutta pakoputkea!”, hän nauraa.

Messupäivinä opiskelijat ovat olleet kaikkea muuta kuin epävarman opiskelijan näköisiä. ”Siisti ulkoasu” on suorastaan laimea ilmaisu näiden nuorten naisten ja miesten olemukselle: suorat housut, puvun kengät, kauluspaita ja jakku tai pikkutakki yllään he ovat tavallistakin ryhdikkäämpiä ja vakuuttavia. Rakentamis- ja purkamispäivinä asuna on toki kovempaakin menoa sietävä työasu.

Opiskelijavoimin on messukävijöitä opastettu, autettu ja tehty pieniä ensiaputehtäviäkin, tapahtuuhan messuilla tuhansien kävijöiden parissa paljon. Julius ja Virpi vaikuttavat vilpittömän innostuneilta aivan kaikista tehtävistään. ”Pääsimme tekemään isossa mittakaavassa todella paljon asioita.”

Parhaat kokemukset messutyössä?

Julius nostaa parhaiksi messuiksi ilman muuta Kirja- ja ruokamessut. ”Pääsin kättelemään sekä JVG:n kavereita että itse presidenttiä!”

Virpi taas nostaa Osaava nainen -tapahtuman ykköseksi. Virpi kertoo oppineensa erityisen paljon, sillä hänen roolinsa oli tuolloin olla ”vanhimpana” ja vastuun kantaminen myös muiden työstä toi opittuja asioita käytännössä aivan eri tavalla esille.

Parasta opinnoissa?

Nämä kolmannen vuosikurssin opiskelijat valmistuvat kesäkuun alussa ja maailma on heille avoin. "Nyt saa itse päättää ja miettiä, mitä seuraavaksi", he toteavat yhteen ääneen.

"Olemme oppineet tosi paljon ja nimenomaan olemme päässeet koulun ulkopuolelle tekemään asioita", he toteavat yhteen ääneen. He listaavat pitkän listan asioita, joita ovat oppineet ja korostavat joka välissä erinomaista ryhmähenkeä ja luokan yhteenhitisautumista. "Myös kuri on ollut opettavaista", he myöntävät. "Kun kerran aamulla myöhästyttyään pääsee kirjoittamaan esseeseen "Aikataulujen noudattaminen turva-alalla", ei toista kertaa mielellään myöhästy", Virpi ja Julius toteavat nauraen yhteen ääneen.

Mitä olisit vielä halunnut oppia?

Kysymys vetää nuoret hiljaiseksi. Lähestyvä valmistuminen mietityttää ja vaikka molemmilla on kesällä töitä tiedossa, on tulevaisuus silti avoimena edessä. He kertovat oppineensa paljon, monesta asiasta, mutta että ehkä tässä vaiheessa opintoja mieleen tulee vielä pohtia kaikkia niitä uria, joille he saattavat päätyä tämän koulutuksen jälkeen. Jatko-opinnoille turvallisuusalan koulutus on mitä mainioin pohja ja koulusta onkin ponnistanut moni sittemmin poliisiksi, turvallisuusalan yrityksiin sekä lukuisiin muihin haastaviin tehtäviin.

Onnistunut yhteistyö hyödyttää kaikkia

Messukeskuksen Kimmo Salminen kertoo yhteistyön tuoneen paljon hyötyä Messukeskukselle. "Meillä on totta kai panostettu turvallisuuteen aina, mutta yhteistyön kautta olemme päässeet päivittämään omia turvallisuus- ja pelastussuunnitelmiamme ja olemme saaneet paljon ajantasaista tietoa omaan käyttöömme."

Yhteistyön alkaessa opiskelijaryhmä oli vielä Messukeskuksen väelle tuntematon joukko, mutta ajan kuluessa ja eri messujen saatossa on väki tullut tutuksi puolin ja toisin. "Nuoret ovat vuoden aikana kasvaneet valtavasti, heidän käytöksensä on muuttunut silmissä", toteaa Kimmo.

Vastuuopettaja *Jesse Mäkinen* painottaa myös opiskelijoiden vastuunottoa. "Hommat ovat hoi-tuneet ja kaikki ovat olleet tyytyväisiä."

Teksti Taina Euro

LIITE II

